

Ploraven

Un relat de: [touchyourbottom](#)

Dels ulls verdosencs es formaven rierols de llàgrimes de dues gates de pèl de tres colors (dites 'calicó'). Ploraven i amb sentiment. Gemecs inclosos.

La bruixa s'assegué entre les dues al terra ple de fulles grosses que fins allà havien baix-volat per a morir esdevingudes cruixentment fragmentables. Màquines invasores, no massa lluny, anul·laven una casa i aquelles fulles procedien del jardí, fugides d'una fi gens plàcida.

Al pati on havien anat a parar se sentien assossegades i preparades.

Les gates, amb tot, ploraven, no pas per les fulles, o també.

-Què us passa, mixetes de la meva vida i del meu amooooor?

Una, sí, parlà:

-M'ha arribat la petició d'un porc que anava camí de l'escorxador, transportat en un camió farcit de sers com ell, amotxocats i espantats pressentint la mort. La calor els matava com a preludi. La set era, sobretot, de vida. El porc va gosar treure el morro per un orifici del vehicle, pidolant líquid. S'ofegava. I jo, des d'aquí, l'he vist i escoltat. M'ha demanat que l'estimi i que l'acaroni quan faci el canvi d'estat. Ploro perquè no s'ho mereix, perquè no puc fer res més que estimar-lo i em sembla ben poca cosa.

La bruixa sospirà.

L'altra gata explicà:

-M'ha arribat la petició d'una gata blanca i negra com els films d'abans. L'han tinguda quasi tota la vida en un laboratori. Arrossega les potes del darrere a causa d'un malèfic experiment que van fer amb ella. L'acabo de veure agafada per tal de punxar-li el cor per matar-la. No puc sofrir la imatge. No s'ho mereix. I jo no puc fer res més que estimar-la, que m'ho està demanant. I em sembla poca cosa.

La bruixa va proferir un crit tan fort i profund que el seu dolor va estripar el cel que va quedar descosit. Per les bretxes van aparèixer sers de justícia per salvar aquells sers innocents vulnerables i aniquilar els humans diabòlics que gosaven profanar-los.